

Gazeta de Voinești

CUM ȘI PE CE AU FOST CHELTUIȚI BANII DIN BUGETUL COMUNEI VOINEȘTI ÎN ANUL 2009?

Dragii mei,

Aceasta este întrebarea pe care și-o pun toți locuitorii comunei noastre. Este un lucru foarte normal și tocmai de aceea în acest număr al "Gazetei de Voinești" vă prezint sumele din bugetul local cheltuite în anul 2009.

Cheltuieli personal administrație publică

Suma cheltuită: 761.231 lei, care reprezintă salariile a 28 angajați ai Primăriei Voinești, indemnizațiile celor 15 consilieri locali, plus 28% cotele către bugetul de stat pentru fiecare salariat în parte pe anul 2009.

Cheltuieli personal asistenți personali

Suma cheltuită: 475.043 lei, care reprezintă salariile celor 42 asistenți personali, plus cotele alocate pentru fiecare la bugetul de stat pe anul 2009.

Cheltuieli indemnizații persoane cu handicap

Suma cheltuită: 190.935 lei, care reprezintă cele 40 indemnizații pentru însoțitori persoanelor cu handicap.

Cheltuieli ajutoare sociale beneficiarii Legii 416/2001

Suma cheltuită: 182.960 lei, care reprezintă ajutorul social plătit celor 120 persoane beneficiare ale Legii 416/2001, plus ajutorul de încălzire acordat acestora pentru perioada noiembrie 2009 – martie 2010.

Cheltuieli personal învățământ

Școli și grădinițe - suma cheltuită: 1.870.017 lei.

Învățământ liceal - suma cheltuită: 1.329.537 lei.

Aceste sume reprezintă cheltuielile cu salariile aferente cadrelor didactice și nedidactice care își desfășoară activitatea pe teritoriul comunei Voinești.

Cheltuieli materiale administrație publică

Suma cheltuită: 402.294 lei, pentru amenajarea arhivei Primăriei, amenajarea Ghișeului Unic, dotarea cu o casă de bani, dotarea biroului de auditor, facturi întreținere apă, canal, gaze, iluminat, instalația „La Fântâna”, telefoane, internet, contract avocat, contract întreținere sistem de suprave-ghere, precum și cheltuielile aferente contractului colectiv de muncă pentru funcționarii publici și salariații contractuali din cadrul Primăriei Voinești.

(continuare în pagina 2)

CUM ȘI PE CE AU FOST CHELTUIȚI BANII DIN BUGETUL COMUNEI VOINEȘTI ÎN ANUL 2009?

(continuare dinn pagina 1)

Cheltuieli materiale școli și grădinițe

Suma cheltuită: 127.424 lei, pentru întreținerea școlilor de pe teritoriul comunei noastre (materiale curățenie, papetărie, birotică, facturi aprovizionare cu lemne), precum și pentru acordarea unui număr de 14 tichete cadou, conform contractului colectiv de muncă, fiecărui cadru didactic și nedidactic.

Cheltuieli materiale liceu

Suma cheltuită: 92.000 lei, pentru aprovizionarea Liceului cu combustibil lichid, pentru achitarea facturilor de întreținere (energie electrică, apă și canal), telefoane, internet, materiale curățenie, papetărie, birotică, precum și pentru acordarea unui număr de 14 tichete cadou, conform contractului colectiv de muncă, fiecărui cadru didactic și nedidactic.

Cheltuieli culte, biserici

Suma cheltuită: 99.653 lei, pentru igienizarea celor patru monumente istorice de pe teritoriul comunei Voinești (Brătulești, Voinești, Manga, Suduleni), montarea de tâmplărie termopan la bisericile Brătulești și Oncești, dotarea cu încălzire centrală pe combustibil solid a bisericilor Suduleni și Brătulești, dotarea cu 100 de scaune și

reabilitarea Bisericii Voinești, reparația jgheburilor la Biserica Mînjina precum și reabilitarea alei de acces în biserica Voinești.

Cheltuieli sănătate

Suma cheltuită: 20.000 lei, pentru întreținerea Centrului de Permanență și a Serviciului de Ambulanță din cadrul Centrului de Sănătate Voinești.

Cheltuieli iluminat public

Suma cheltuită: 173.133 lei, pentru plata facturilor de la iluminatul public, pentru efectuarea a trei revizii periodice, pentru schimbarea ceasurilor cu programare manuală cu unele electronice de la 10 puncte aprindere și pentru schimbarea becurilor de 250w cu becuri ecologice de 70w, ceea ce va duce la o reducere considerabilă a cheltuielilor cu energia electrică în acest an.

Cheltuieli salubritate

Suma cheltuită: 77.604 lei, pentru achitarea lucrărilor de închidere a gropilor de gunoi (Suduleni, Brătulești, Manga, Lunca), decolmatarea canalului Valea lui Mihai din satul Suduleni, achitarea facturilor de colectare a gunoierului către firma „Prescom”, precum și pentru achiziționarea și montarea unui număr de 100 coșuri gunoi stradale.

Cheltuieli drumuri comunale

Suma cheltuită: 99.327 lei, pentru achiziționarea a 3.000 tone piatră de calcar cu care au fost pietruite jumătate din drumurile neasfaltate ale comunei noastre.

Cheltuieli dobânzi și rambursări

Credite (contract împrumut) – 207.723 lei. Este vorba despre creditul (contractul de împrumut) contractat de Consiliul Local Voinești în anul 2005 pentru construirea Centrului Civic (actualul sediu al Primăriei), contractul va fi scadent în anul 2015.

(continuare în pagina 3)

CUM ȘI PE CE AU FOST CHELTUIȚI BANII DIN BUGETUL COMUNEI VOINEȘTI ÎN ANUL 2009?

(continuare din pagina 2)

Cheltuieli cultură

De la bugetul local:

- Parc de joacă în satul Izvoarele – suma cheltuită: 44.915 lei.
- Parc de joacă în satul Brătulești – suma cheltuită: 44.915 lei.

În asociere cu Consiliul Județean Dâmbovița:

- Parc de joacă în satul Oncești – suma cheltuită: 45.000 lei.

* Referitor la parcurile de joacă rămâne ca dumneavoastră să faceți comparațiile necesare.

Amenajare și dotare sala de nunți din cadrul Centrul Cultural Voinești

Suma cheltuită: 129.971 lei. Cu acești bani s-a turnat șapa de egalizare pe o suprafață de 200 mp, s-a placat sala cu 800 mp gresie, a fost înființată o rampă pentru persoane cu handicap, s-a dotat sala cu 40 mese, 400 scaune, veselă completă pentru 400 persoane și s-a construit un rastel pentru veselă.

Tot de la acest capitol au fost achitate Studiile de fezabilitate și Proiectul tehnic pentru:

- Reabilitare și modernizare „Cămin Cultural Gemenea Brătulești” – suma 31.062 lei.
- Reabilitare și modernizare „Cămin Cultural Suduleni” –

suma 28.280 lei.

- Cheltuieli pentru investiția „Pod peste Pârâul Valea Mare” – suma cheltuită 237.000 lei. Banii au fost cheltuiți pentru realizarea podului peste Pârâul Valea Mare. S-a executat prima etapă, urmând ca în acest an să executăm etapa a doua (consolidări de maluri, amonte și aval, pentru care am prevăzut banii necesari în bugetul anului 2010).

Cheltuieli pășuni comunale

Suma cheltuită: 178.767 lei, pentru amenajarea și pietruirea drumului islaz „Grui”, înființarea unei adăpători și în islazurile „Grui”, „Muret”, „Valea Scheii”. Avem achitate materialele necesare pentru înființarea unei adăpători și în islazul „Ruda”. Am realizat o extindere a rețelei de alimentare cu apă pentru islazul „Muret” (500 m). Am achiziționat două generatoare curent electric, unul de 6kw și unul de 3kw, o betonieră, un aparat sudură „INVERTOR”, o bormășină, un flex. Am făcut igienizare în islazurile Muret, Grui, Valea Scheii și Ruda.

* Menționăm că de la acest capitol am achitat paza pădurilor pe islazurile comunale, respectiv 6.700 lei/an și mai avem sold la începutul anului 2010 suma de 17.000 lei.

Cheltuieli târg săptămânal

Suma cheltuită: 74013 lei, pentru igienizări periodice în târgul săptămânal Voinești, cheltuieli de întreținere (apă, energie, reparatii curente), precum și pentru confecționarea unui număr de 27 copertine metalice.

Dragi voineșteni, după cum v-am obișnuit, prin intermediul acestei gazete, doresc să vă aduc la cunoștință absolut toate lucrurile ce se petrec în comuna noastră, fiindcă mi se pare normal ca dumneavoastră să știți unde se duc banii pe care îi achitați drept taxe și impozite. După cum v-am promis încă de la începutul mandatului, voi asigura în permanență transparența totală în ceea ce privește cheltuirea banului public. De asemenea, vă asigur că toate cheltuielile s-au făcut respectând cu strictețe legile în vigoare.

Cu deosebit respect!

**Primarul dumneavoastră,
Dănuț Gabriel Sandu**

LA VREMURI NOI...

În acest număr al Gazetei am să aduc în discuție vechile probleme, care sunt însă tot de actualitate și vor rămâne așa cât timp indiferența va domni în comuna noastră.

Iarna aceasta care părea de vis la început s-a transformat într-un coșmar. Dacă inițial zăpada se așternuse ca în povești, întregind peisajul pitoresc și dând un farmec aparte sărbătorilor, lunile ianuarie și februarie au adus timp urât, cu multe ploi, cu multă apă, scoțând iarăși la iveală problemele... veșnice. Și veșnica indiferență și rea intenție a unora dintre locuitorii Voineștiului.

Cum se întâmplă întotdeauna, fără excepție, în cazuri delicate, telefoanele Primăriei încep să zăbarnăie: "Pe străzile x și y de ce nu se intră la dezzăpezire?"; "În satul x apa a trecut peste asfalt și inunda curțile și beciurile"; "La mine de ce nu ia gunoiul"? Și multe alte întrebări. Întrebări firești, normale.

Imediat încep verificările în teren, indiferent de zi sau oră. Ajunși la fața locului, ce constatăm: tractorul de la dezzăpezire nu poate să pătrundă din cauza faptului că drumul este blocat, ba de o remorcă lăsată așa, la mișto, să-l facă pe vecin să turbeze, ba de gardurile care sunt intrate pe domeniul public din dorința de a mai acapara o palmă de pământ și a asigura bunăstarea familiei respective, ba de autoturisme și autoutilitare parcate ca la talcioc, așa să vadă lumea ce bogați sunt unii, și exemplele ar putea umple 5 pagini. Tot la dezzăpezire, unii mai cu tupeu apelează la tractor sau la buldoexcavator să le facă parte în curtea proprie. "Drumurile mai pot să aștepte, ce atâta grabă"! Alții, cu același tupeu, ies în drum și se ceartă cu tractoristul, dându-i indicații prețioase despre cum se face pârtia. Dar, nimeni nu ar ieși

imediat cu lopata să curețe în fața curții. Când rar se întâmplă acest lucru, zăpada e depozitată în șant, se tasează, iar în caz de topire bruscă a acesteia, cum de fapt s-a întâmplat, apa

nu se mai poate scurge și inunda gospodăriile. Tot legat de zăpadă, am întâlnit cazuri în care aceasta a căzut de pe acoperișul unor case în curtea vecinilor și au apărut dispute vizavi de cel care trebuie să o evacueze. Răspunsul celui ce trebuia să treacă la fapte este unul simplu. "Păi, ce, sunt eu de vină că a nins"? Alt caz. Când zăpada de pe două case vecine a căzut între acestea, iar proprietarii au apelat la Primărie să hotărască cine trebuie să o evacueze, când rezolvarea era simplă. De comun acord, o evacua ambii vecini.

După zăpadă, au venit ploile. Alte probleme. Șanțurile colmatate deja nu au mai făcut față, iar apa amenință să inunde drumurile, casele și beciurile. În Oncești, pe tronsonul de la cismea până la Tita, șantul nu poate prelua toată apa și aceasta traversează DN72A, pătrunzând în curțile celor de peste drum. La Brătulești, pe strada Valea Mare, apa curge pe mijlocul drumului fiindcă șanțuri nu sunt. Pe Valea Teodoreștilor, la fel. Pe Lugulești, idem. Lumea se uită, vede, trece mai departe înjurând Primăria. În Izvoarele și Suduleni, alte probleme. În Minjina, strada Valea Mânjinii nu are șant, iar apa traversează drumul județean și se scurge prin curțile oamenilor de

vizavi, inundându-le beciurile.

Aceeași indiferență, aceeași concepție. Dacă nu mă afectează pe mine, pe vecin poate să-l ia apa, treaba lui, să se descurce. Primăria trebuie să găsească soluții, că d'ăia e Primărie...

Oameni buni, nu cred că a apelat cineva la Primărie și nu a primit sprijinul. Nu cred că a sunat cineva la sediu, pe primar sau pe viceprimar, la orice oră din zi și din noapte, în orice zi a săptămânii, și nu i s-a răspuns sau nu a fost ajutat în problema care o avea. Operatorii de pe tractor și buldoexcavator au lucrat de la 5 dimineața până la 12 noaptea, echipa de intervenție împotriva inundațiilor a lucrat indiferent că a fost sâmbătă sau duminică, acționând în toate zonele comunei cu echipamentele din dotare pentru evitarea unor evenimente neplăcute.

Cei care au avut beciurile inundate și au apelat la Primărie au fost ajutați să evacueze apa cu motopompa din dotare. Tractorul personal al primarului a fost pus la dispoziția echipei de dezzăpezire, pentru a spori operativitatea lucrărilor fiindcă volumele mari de lucrări trebuiau executate într-un timp foarte scurt în toată comuna.

(continuare în pagina 5)

PROBLEME VECHI!

(continuare din pagina 4)

Am apelat întotdeauna la bunăvoința dumneavoastră în a ne sprijini, dar efectul solicitărilor noastre a fost unul minim. Țin să mulțumesc celor puțini care au înțeles și s-au conformat, decolmatându-și șanțurile, eliberând domeniul public de garduri, pomi, materiale sau dând o mână de ajutor atunci când se executau lucrări în interes public. Am însă o veste proastă pentru ceilalți. Dacă anul trecut, în urma adreselor către populație, am apelat la buna înțelegere și buna cuviință a fiecăruia, considerând că nu este normal ca în an de criză să trecem la măsuri drastice și să-i amendăm pe cei care nu se

conformează, anul acesta vom apela la toate măsurile legale în vederea soluționării acestor veșnice probleme. Nu este normal ca unii să se conformeze și să fie luați în răs de ceilalți. Nu este normal ca munca depusă de unii să nu aibe eficiență din cauza lipsei de continuitate. Nu cred că o persoană din fiecare gospodărie nu găsește în timpul unui an de zile 2-3 ore să-și curețe șanțul din fața casei sau să-și taie crengile de la pomii care trec de limita gospodăriei. După ce va trece iarna, iar timpul va permite, vom face iar adrese către dumneavoastră în vederea efectuării lucrărilor de igienizare și a celorlalte lucrări specifice.

Sunt convins că acest articol pe unii îi va pune pe gânduri, alții îl

vor uita imediat ce închid ziarul, iar alții îl vor trata cu repulsie sau ură. Nu vreau, sincer, să fiu pus în situația de a ne deplasa la porțile dumneavoastră însoțiți de casieri și polițiști comunitari și să vă încheiem procese verbale de amendă. Dar, vorba aceea din popor, "Dacă-i musai, cu plăcere".

În final, vreau să cred că relația dintre Primărie și cetățean va fi una bazată pe respect reciproc și pe colaborare strânsă și nu una de subordonare a unei părți față de alta.

Nu-mi rămâne decât să vă mulțumesc pentru atenție și colaborare și să vă doresc numai bine!

Cu deosebită considerație,

viceprimar, Claudiu Popa

Cuvânt de învățătură

În general, oamenii trăiesc în viață pe mai multe planuri. Unii se mulțumesc cu cele ce satisfac trebuințele lor de ordin trupesc și trăiesc din simțuri pentru împlinirea lor. Alții, consideră mintea drept un far călăuzitor al vieții și pun un pret deosebit numai pe rezultatele obținute prin știința lor. Iar o a treia categorie o formează acei oameni care fără a nesocoti viața simțurilor, ori lumina minții, trăiesc călăuziți de lumina credinței.

Viața trăită prin credință este o viață curată și liniștită, ea nu este împotriva simțurilor și nici a rațiunii, dar este mai presus decât acestea, este o viață trăită în Hristos.

Adevărurile de credință nu sunt ca acelea matematice; ca să trăiești cu ele, îți este necesar un mare act de curaj: ascultarea credinței.

Ascultarea credinței este o

mare virtute, care ne face să păstrăm legătura sufletului nostru cu Dumnezeu, ne face să căutăm să-L găsim pe Dumnezeu și să-i simțim împlinirea voii Sale în toate împrejurările de viață, mărturisindu-l prin cuvânt dar mai ales prin faptă, fără nicio îndoială sau rezervă.

Credința cere un mare curaj față de adevărurile ei, care, deși sunt deasupra puterii de înțelegere a minții noastre, sunt totuși atât de folositoare și necesare vieții. De pe urma lor, nimeni n-a rămas în urmă, nici cu cultura și nici cu progresul, căci viața oricărui om nu s-a micșorat în putere sau înțelepciune, ci dimpotrivă, aceste adevăruri au adus întotdeauna un plus de înălțare a demnității umane.

Să fim conștienți că viața este scurtă și că trebuie să o trăim cu folos, cum ne învață Mântuitorul

Hristos. Pentru că vom răspunde fiecare de ceea ce am gândit, de ceea ce am vorbit și de ceea ce am făcut. "Pentru orice cuvânt pe care-l vor rosti, oamenii vor da socoteală în ziua judecării", spune Mântuitorul Hristos. Dacă pentru cuvinte vom da socoteală, atunci trebuie să ne întrebăm ce răspuns vom da pentru faptele urâte, gresite și păcătoase? Așadar viața, trebuie trăită, veghind în permanentă să nu se stingă candela credinței, indiferent de vreme și de vremuri. Să o menținem prin rugăciune, care este hrană și rod al credinței, iar Hristos Mântuitorul ne va veghea și ne va ajuta.

*Preot paroh
Savu Ion
Parohia Manga*

Amintiri de dincolo de eternitate**„NEȘTE BETE HONIAMALE...”**

Profesorii ar trebui să treacă de ipostaza în care s-ar afla ca “obecte” de răs ale elevilor. Nu-mi voi critica foștii profesori, oricât de absurd vor fi fost unele atitudini ale dumnealor. Câteodată îmi răsună în gând primul vers al uluitoarei melodii: “Teachers, leave the kids alone” (Profesori, lăsați copiii în pace!), că vor avea ei parte de “proper education”, adicăteala de educația care le este necesară. Și aceasta, educația de care au ei nevoie, s-ar putea să nu vină de la voi.

Ne născurăm unii dintre noi la începutul socialismului, în comuna Rio de... Voinești. Și este “Rio” întrucât înspre vest se află râul Dâmbovița, iar înspre est și ceva sud, Râul Alb. În unele vile somptuase ale Voineștiului locuiesc astăzi foști colegi de școală elementară. Ei au acum copii care au trecut de adolescență, de ceea ce anglo-saxonii denumesc “teenager-si” (vârsta cuprinsă între 13 și 19 ani). Proprietarii unor asemenea vile au fii care conduc autoturisme noi, străine, adevărate limuzine. Este meritul lor ca părinți și ca ființe demne, responsabile și harnice, oameni care trudesec incredibil de mult și de greu. De munca lor se leagă, de niște ani, și va dăinui mult timp, gloria comunei Voinești.

O să încerc în aceste modeste rânduri să evoc personalitățile foștilor noștri profesori, dar și existențele dragi mie din acei ani, în care ochii minții mi se deschideau spre buchiile cărților.

A fost mai întâi doamna învățătoare Angela Rădulescu, o femeie de o frumusețe izbitoare, fulgerătoare, paralizantă. O mamă blajina cu doi copii aparte, dintre care fiica sa, Matilda, era o copie a mamei sale, de o frumusețe feciorelnică. Învățătoarea noastră, blândă, care trecea printre bănci și ne așeza palmele pe creștete. Era un gest divin și m-aș fi închinat la chipul ei dacă ar fi fost înrămat și așezat lângă icoana Domnului din peretele camerei mele de la Burlănești. Am avut, mai apoi, pentru clasele 5-7 (am fost ultima

promoție cu 7 clase din anii socialismului) diriginte pe d-l Ionel Dumitrescu, director și profesor într-ale limbii materne pe d-l Andrei Ovidiu, profesori precum d-l Nicu Pisica, Petre Negoiescu și alți câțiva trecuți deja în eternitatea amintirilor mele. Poate și în cele ale foștilor mei dragi colegi. Țin minte cum d-l Ionel Dumitrescu ne aplica, la ora de dirigiență, acea prevedere a pedagogiei care se numește în termeni populari “datul vârtos pe cârcă” pe principiul: „Bate-l pe țopârlan să devină zglobiu ca un bățlan”. Eram abonați la ora de dirigiență după cum urmează: subsemnatul (cu ruta cea mai lungă de parcurs și terestră, si a năzbâtiilor, căci mergeam tocmai la Burlănești), apoi bunul meu prieten Litescu Niculae (ultima casă pe dreapta, din Voinești spre Gemenea), Petre Gheorghe (spre biserica veche), Galie Constantin (spre spital) și Curpene Nicolae (spre biserica nouă). Șefa clasei era Nita Ana - o fată deosebit de frumoasă, cuminte, manierată și inteligentă. N-am urât-o niciodată pentru că în raportul de la dirigiență, faptele mele (cele multe, cele rele) erau enumerate ca la carte. Era corect. În fond ce făceam noi astilaltii atât de... periculos? Năzbâții, că “doar n-a fi copil cuminte decât dacă e bolnav și baba frumoasă decât dacă e sulimenită și împopoțonată”, vorba lui Creangă. D-l diriginte avea o... delicateță de vorbă, ori de câte ori mie sau celorlalți colegi ne erau enumerate isprăvile. Zicea ceva de genul „honiamaľule”, iar noi ieșeam lângă catedră. Cu mâna sa stângă ne lua vâna gâtului (de pe partea dreaptă a noastră), o strângea ca într-un clește, o trecea printre degetul mare și arătător strâns și apoi ne da cu nodurile degetelor câte un „bolovan” în scăfârlie. Era dureros. Plecam spre casă cu un singur gând: să le bumbăcim pe fetele care ne stârneau la ghidusii.

După un timp de tăbăcire a vinei gâtului, după multe săptămâni de dureri intense și de paralizie a întregu-

lui gat (că ne întorceam ca lupii, nemaiputând întoarce capul) vâna se obișnuia și durerea nu se mai simțea. Apoi, noi între noi, îl caricaturizam pe d-l diriginte folosindu-i vorbele. Il strigam pe Niculae: „bă honiamalule” iar el îmi răspundea: „ce e mă, honiamalule” și toți eram “nește bete, că suna mai bine și mai sexy „bete” decât biete honiamale. Poate că bine ar fi fost ca d-l diriginte să fii citit ceva despre pedagogie sau să-și fi bătut proprii copii, că unul dintre ei chiar deveni mare staroste în Voinești și nu prea făcu mare brânză. În fond, dacă în loc de “tratamentul violent” am fi fost puși să scriem pe o foaie de hârtie de ce făcăm ceea ce făcăm, eu unul aș fi scris: “să se mire proștii care întreabă”, recurgând desigur și la vorbe din popor. Bătaia din școli evedențiază un nivel rudimentar de comportament al profesorilor. Plecai la 14 ani de acasă, colindai o bună parte a globului, citi și aflai, de pildă că și Aristotel fuse profesor acum vreo 2400 de ani. Citi, doar de curiozitate, Etica nicomahica” și „Ars poetica” și multe altele ale multor foști profesori. De cele mai multe ori, pe parcursul a șapte mii de ani de istorie scrisă, elevii și-au întrecut profesorii. Că unii au fost “honiamaľe”, cât erau copii, mai treacă-meargă, dar ca să devii honiamal ca profesor este un statut al prostăvăniei jalnice.

SORIN POPESCU

ABSORBȚIA FONDURILOR PENTRU AGRICULTURĂ ȘI DEZVOLTARE RURALĂ**MĂSURA 112: INSTALAREA TINERILOR FERMIERI****Pasul 1 VERIFICAREA ELIGIBILITĂȚII**

Pentru verificarea eligibilității, fermierii se pot adresa
Oficiului Județean de Consultanță Agricolă Dambovita

Beneficiarii eligibili pentru sprijinul nerambursabil
acordat prin Măsura 112 sunt fermierii în vârstă de până la 40
de ani (neîmpliniți la data depunerii Cererii de finanțare),
persoane fizice sau juridice care practica în principal activități
agricole și a căror exploatare

- are o dimensiune economică cuprinsă între 6 și 40 UDE
- este situată pe teritoriul țării;
- este înregistrată în Registrul fermelor/Registrul agricol;
- nivelul minim de calificare solicitat este următorul:
- Absolvent de liceu sau de școală profesională/școală de arte
și meserii în domeniul agricol, veterinar și economic cu profil
agricol;
- Absolvent de liceu care prezintă un certificat de calificare sau
un certificat de absolvire a unui curs de formare de minim 150
de ore în domeniul agricol.

O exploatare agricolă nu poate primi sprijin prin
Măsura 112 decât o singură dată.

Nu se acordă sprijin persoanelor care nu au acte de
proprietate sau contracte de arendă/concesionare încheiate în
nume propriu, cu excepția soțului sau soției. În acest ultim caz,
un singur membru al familiei poate primi sprijin, chiar dacă ambii
soți îndeplinesc condițiile prevăzute în măsură.

Solicitantul trebuie să depună Cererea de Finanțare
pentru solicitarea sprijinului de instalare în maxim 12 luni de la
data înființării și/sau preluării prin transfer de proprietate și/sau
arenda/concesionare a exploatarei

Pasul 2 ÎNTOCMIREA PLANULUI DE AFACERI

Pentru a putea primi sprijin în cadrul Măsurii 112,
solicitantul va trebui să întocmească un Plan de afaceri pentru o
perioadă de cinci ani.

Elaborarea Planului de afaceri se realizează cu titlu
gratuit prin accesarea Măsurii 143 "Furnizarea de servicii de
consiliere și consultanță pentru agricultori", de către Oficiul
Județean de Consultanță Agricolă Dambovita (tel 0245614045),

Planul de afaceri trebuie să includă detalii privind
investițiile care se realizează demonstrând că cel puțin 30% din
sprijinul acordat va fi investit pentru realizarea conformității cu
standardele comunitare, modernizarea și dezvoltarea
exploatarei

Pasul 3 DEPUNEREA DOSARULUI

(în perioada sesiunii de depunere)

Dosarul cuprinde: pentru persoanele fizice
neautorizate:

- document care să certifice dreptul de folosință al terenului
- pentru suprafețele egale sau mai mari de 1 hectar Extras din
Registrul Fermelor, -pentru suprafețe mai mici de 1 hectar-
extras din Registrul Agricol emis de Primăriile locale
- document de la banca cu datele de identificare ale băncii și ale
contului aferent proiectului FEADR
- Certificate de atestare fiscală,
- Cazierul fiscal eliberat de Direcția Generală a Finanțelor
Publice
- Cazierul judiciar,
- Copie actului de identitate pentru solicitant și al sotului/sotiei,
- Copie după diploma de studii sau certificat de absolvire a unui
curs de formare de minim 150 ore în domeniul agricol.
- Document care atestă că solicitantul este membru într-o formă
asociativă Pentru persoanele fizice autorizate se mai depun:
- certificat constatator emis de Oficiul Registrului Comerțului
- certificatul de înregistrare eliberat de Oficiul Registrului
Comerțului

**Pasul 4 SELECȚIA PROIECTELOR ȘI SEMNAREA CON-
TRACTULUI DE FINANȚARE**

Când valoarea totală a proiectelor eligibile se situează
peste valoarea totală alocată măsurii în cadrul unei sesiuni,
Comitetul de Selecție analizează lista proiectelor eligibile cu
punctajul acordat, iar selecția se face în ordinea descrescătoare
a punctajului de selecție, cu încadrarea în suma alocată

Sprijinul pentru instalarea tinerilor fermieri este de
10.000 Euro pentru o exploatare agricolă cu dimensiunea
minimă de 6 UDE, iar peste aceasta dimensiune, sprijinul pentru
instalare poate crește cu 2.000 Euro/1UDE, dar nu va putea
depași 25.000 Euro / exploatare.

Ing. NEAGU ION
CENTRUL AGRICOL VOINEȘTI

**DIN
REGISTRELE
STĂRII
CIVILE**

ianuarie 2010

1. Preda Elena
2. Șontea Ion
3. Iorga Verginia
4. Baldes Gheorghe

DECESE

5. Oprea Elena
6. Corlateanu Eugenia
7. Dumitru Aurica

Dumnezeu să-l odihnească!

Cu ocazia zilelor de 1 și 8 martie, urăm tuturor domnișoarelor și doamnelor din comuna Voinești multă sănătate și fericire.

Primăvara care vine să vă aducă în suflete, în viață și în case, numai bucurii.

LA MULȚI ANI!

D'ALE LUI MITICĂ... MADE IN VOINEȘTI

Săptămâna trecută am fost uimit de un caz petrecut în comună, drept pentru care m-am hotărât să îl prezint în paginile "Gazetei de Voinești". Nu o să dau nume, dar cei care locuiesc în zona respectivă sigur știu despre ce este vorba.

Undeva, în Gemenea Brătulești, un cetățean, preot, gospodar, tocmește o echipă pentru lucrările de tăiere la pomii fructiferi, lucrare specifică de altfel în zona noastră, în această perioadă. Condițiile fiind stabilite, se trece la fapte. Dimineața gospodarul nostru constată, la întâlnirea cu echipa, că unul dintre "meseriași" este cam... obosit'. Slujitorul Domnului, gândindu-se că "afumatul" nu poate face față unei

zile de muncă și chiar riscă vreun accident, îl roagă pe acesta să renunțe la intenții și să meargă să se odihnească, urmând să revină a doua zi, apt de muncă. Zis și făcut. Cetățeanul turmentat pleacă acasă.

Proprietarul, la alte treburi, iar echipa se apucă de lucru. După un timp, gospodarul nostru se întoarce și rămâne stupefiat de ceea ce vede. În grădina lui, câțiva pomi erau căzuți pe gardurile vecinilor, de parcă ar fi fost secerati. Chiar fuseseră! Dar nu cu securea, ci cu druba. Regulamentar. Cu tupa, de la nivelul solului. Autor - meseriașul trimis acasă.

Acum, se nasc mai multe întrebări. Oare, nu l-a luat somnul și, de plictiseală, s-a apucat de fapte mărețe? Oare, a plecat în grabă înapoi la lucru și a luat drujba în locul ferăstrăului de mână? N-ar fi exclus ca, întors la lucru, să i se fi părut că nu poate să-și mai ajungă din

urmă tovarășii și a găsit o soluție. Sau a plecat spre pădure, la lemne, și din cauza ceței din mintea sa a confundat livada cu codrul. Ciudat este că unii dintre pomii fructiferi secerati aveau chiar tăierile de rodire făcute și ramurile grămadă sub ei. Să fii corectat meseriașul nostru lucrarea făcută de coechipieri? Nimeni nu poate ști care a fost intenția. Fapta însă rămâne. I s-a întocmit dosar penal și va răspunde pentru actul său... de curaj'.

Morala: Când tocmiți să vi se taie pomii, fiți foarte expliciti, fiindcă vorba românească are multe înțelesuri.

